Derek & Ruth Prince

Az ítélet Isten házán kezdődik

Amerikai keresztényként szembesülnünk kellett egy félelmetes, de tagadhatatlan ténnyel: a mi nemzedékünk ítélet alá került.

Számtalan oka van ennek, ami egyetlen egyszerű megállapítással összegezhető: elkövettük azt a bűnt, amiért Ézsau is megítéltetett: megvetettük az elsőszülöttségi jogunkat (Zsidó 12,15-17.). Amikor Jézus az Ő napjáról beszélt, azt mondta, hogy a zsidók ítélete sokkal szigorúbb lesz, mint Szodomáé és Gomorráé, mivel ők már sokkal több kijelentést kaptak az igazságról (Máté 11,20-24.). Ugyanez vonatkozik Amerikára ebben az évszázadban. Nem volt más nemzet, amelynek ugyanilyen hozzáférhetőséget biztosított volna Isten az Ő Igéjéhez. A kultúrán, a hagyományokon, a gyülekezeteken és evangélistákon, a rádión és televízión keresztül Amerika minden más nemzetet felülhaladó mértékben lett megáldva Isten igazságának megismerhetőségével. Ennek megfelelően a mi ítéletünk is súlyosabb lesz.

Sok keresztény még nem ismerte fel, hogy Isten ítélete nem a világi embereken kezdődik, hanem elsősorban Isten emberein. Péter mondja a keresztényeknek: *„Mert itt az (alkalmas) idő (kairosz), hogy Isten házától elindulva elkezdődjék az ítélet. Ám, ha először tőlünk indul el, (akkor vajon) mi lesz a végük azoknak, akik Isten örömüzenetének (evangéliumának) nem engedelmeskednek?”* 1Pét. 4,17. /Csia Lajos fordítás/ Ezek a szavak ugyanígy vonatkoznak a mai amerikai gyülekezetekre is.

Az összes bűnt, amivel a kortárs egyházat vádolni lehet, elég kettőre fókuszálni:
az anyagiasság és a megalkuvás.

A Lukács 17,26-30.-ban Jézus előre megmondta, hogy az ő visszajövetele előtti időszak hasonló lesz Nóé és Lót napjaihoz. Nyolc jellegzetes tevékenységet említ: evés, ivás, nősülés, férjhez menés, adás, vétel, ültetés, építés. Önmagában semmiféle bűnös dolog nincs ezekben a tevékenységekben. Mi akkor a probléma? Az anyagiasság. Az emberek annyira belemerülnek az anyagias tevékenységeikbe, hogy fogalmuk sincs arról, mennyire közeleg az idő, amikor Isten megítéli őket az érzéki, testi életvezetésük miatt. Amikor az ítélet eljön, teljesen felkészületlenül éri őket. Rengeteg emberre igaz ez napjainkban is, akik kereszténynek állítják magukat. A Jézus visszajövetelét követő ítélet teljesen váratlanul szakadna rájuk.

Ahogy az anyagiasság, úgy a megalkuvás bűne is gyakran felismerhetetlenül működik. Két évvel ezelőtt ima közben szellememben egy képet láttam. Egy szokványos gyülekezeti házat, belül székek, a színpad, pulpitus, zongora stb. De az egész épületet átjárta valami homály. A tárgyak körvonalait lehetett ugyan érzékelni, de semmi sem volt pontosan meghatározható. Mialatt azon tűnődtem, mit jelképezhet ez a homály, Isten egy szót adott nekem: megalkuvás. Az Egyházban az olyan alapvető igazságok, melyekről az Újszövetség világosan beszél, teljesen el lettek homályosítva és így ezek hatástalanná váltak. Az 1Kor. 6,9-10.-ben Pál azt írja: *„Vagy nem tudjátok, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Isten királyságát. Ne tévelyegjetek! Sem (férfi)prostituáltak, sem bálványimádók, sem házasságtörő(férfia)k, sem kiskorúakkal fajtalankodók (pedofilok), sem homoszexuálisok, sem tolvajok, sem kapzsi (egyre többet birtokolni vágyó embere)k, sem részegesek, sem szidalmazók, sem rablók (zsákmányra ugrók) nem fogják örökölni Isten királyságát.”* /D.Zs. - görög eredeti szerint/

Mégis a mai egyház tele van olyan emberekkel, akik elkövetik ezeket a bűnöket, de közben teljesen közönyösek maradnak. Sőt, némelyikkel még dicsekszenek is. Egy egyháztag homoszexualitás miatt AIDS-es lett és kórházba került. Már haldoklott, amikor befogadta Jézust. Miután elkezdte olvasni az Újszövetséget *(ezek szerint előtte nem is olvasta a Bibliát!?), egy sürgős üzenetet küldött annak az embernek, aki őt Krisztushoz vezette: „Gyere és imádkozzál értem! Meg kell szabadulnom a bűneimtől. Soha nem tudtam, hogy bármi rossz is lett volna abban, ahogy eddig éltem.”

Hét évvel ezelőtt a karácsonyi időszakban Ruth és én lettünk megbízva, hogy szerepeljünk a PTL két televíziós műsorában. Mivel mi nem nézünk TV-t, fogalmunk sem volt arról, hogy mit várnak tőlünk. Az első óra után csak tíz, a második óra elteltével csak húsz percet kaptam arra, hogy beszélhessek. A műsoridő legnagyobb részét karácsonyi ajándékok árusítására és pénzadományok gyűjtésére fordították. Ahogy visszaemlékszem, egyedül csak Ruth és én voltunk azok, akik említést tettek Jézusról. Nem sokkal ezek után történt annak az egyházi botránynak a nyilvános leleplezése, ami azóta közismerté vált.

*Egy évvel korábban (1987-ben) Jim Bakkernek, a PTL hálózat vezetőjének szolgálata is összeomlott, amikor nyilvánosságra jutott, hogy szexuális bűnöket és anyagi visszaéléseket követett el. Ezt megelőzően ő és a felesége sok ezer dollárt költött ruhákra, autókra és ékszerekre – még akkoriban is, amikor az adásokban már rendszeresen gyűjtött a csőd szélén álló szolgálatának megmentésére. 1989 végén rábizonyították, hogy

a szolgálat pénzügyi alapjának megteremtésében és felhasználásában gazdasági bűncselekmények sorozatát követte el. Hogyan művelhetett egy Jim Bakker ilyen dolgokat? (Lester Sumrall – Kitörés a függőségekből c. könyvből; 1. fejezet – a vágyak szorításában vergődve)

Bármennyire fájdalmas is volt, hogy nyilvánosan leleplezték egy közismert keresztény vezető pénzügyi és egyéb bűntetteit, számomra személy szerint inkább az volt a sokkoló, hogy emberek tömegeiben egy totálisan hamis kép él a kereszténységről. Olyan, amely nem biztosított helyet a kereszt, az alázatosság, a szentség és a megszentelt élet számára. Rettenetes dolog felismerni, hogy ezek az emberek be lettek csapva, mert csak ilyen módon lett nekik a kereszténység bemutatva! Az örömhír valódi igazságait talán soha nem hallották!

A PTL botrány ma már történelem, de hagyott maga után egy kérdést, amit meg kell válaszolnunk: ez egy elszigetelt jelenség volt, vagy pedig egy olyan kórtünet, ami Krisztus Testére, az egész Egyházra kihatással van? Az egyházban maradtak még olyanok, akik őszinte, elkötelezett követői Jézusnak. Ha mi ezek közé számláltatunk, mit kíván tőlünk Isten a jelenlegi válságokban? A 2Krón. 7,14.-ben van egy világos válasz: *„de ha népem, aki nevemet viseli, megalázkodik, imádkozik (könyörög) hozzám, arcomat keresi és elhagyja nagyon gonosz útjait: akkor hallani fogom az égből és megbocsátom *(kollektív és egyéni) vétküket és meggyógyítom földjüket (országukat).”* Ez a kifejezés*: „aki nevemet viseli” *(vagy: akik fölött nevem trónol)”*- az összes keresztényre vonatkozik, akik Jézus nevét veszik magukra.

***Feltételek:**
1. önmagunk megalázása,
2. imádkozás /könyörgés Istenhez,
3. Isten arcának keresése (a keze helyett!),
4. gonosz útjaink elhagyása,

***Eredmények:**
1. Isten meghallgatja imáinkat,
2. elengedi és megbocsátja vétkeinket,
3. meggyógyítja (az átokból) földünket, országunkat,

Legalább harminc éve tanítok az Igéről, de csak mostanában szembesültem egy sokkoló felismeréssel. Napjainkban Isten emberei nem töltötték be az első feltételt. **Igazából és valóságosan soha nem alázták meg magukat.** A mi büszkeségünk –akár faji, akár vallási – az akadálya az imáinkra adott válaszoknak. Saját életemben – Istennel való komoly kapcsolatomon keresztül – tanultam meg, mi a leghatásosabb módja, hogy megalázzuk magunkat. Nagyon egyszerű: a bűneink megvallása által lehetséges. Ha valóságosan és őszintén valljuk meg bűneinket Istennek, akkor egyszerűen lehetetlen büszkeséggel közeledni hozzá. Továbbá megláttam, hogy Isten csak arra kötelezte el magát, hogy csak azokat a bűnöket bocsátja meg, amiket meg is vallunk. *„Ha vétkeinket megvalljuk, hű és igazságos Ő arra, hogy elengedje azokat, s bennünket minden hamisságtól megtisztítson.”* 1Ján. 1,9. (Csia Lajos fordítás) **A meg nem vallott bűnök, meg nem bocsátott bűnök!** Így a büszkeség állítja fel az akadályt a bűnbocsánattal szemben.

A Biblia szerint nem csak Istentől kell bocsánatot kérni a bűnökért, hanem egymástól is. *„Valljátok meg egymásnak eleséseiteket, s esdekeljetek egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy ereje van az igazságos ember könyörgésének és az munkában is van.”* Jak. 5,16. (Csia Lajos fordítás) A bűnvallás Isten felé a függőleges irányú büszkeséget rombolja le, embertársaink felé a vízszintes irányú büszkeséget rombolja le. Elég nehezen lehet önteltséggel fordulni olyan ember felé, akitől előzőleg már bocsánatot kértünk a személyes bűneinkért. Vonatkozik ez a házastársakra is. Akik komolyan bocsánatot kérnek egymástól, azokat a büszkeség nem tudja szétválasztani. Hiszem, hogy Isten várja: alázzuk meg magunkat Őelőtte és kérjük bűneink bocsánatát Tőle és egymástól is. Csak miután ezt megtettük, akkor kérhetjük Istent, hogy állítson helyre minket és országunkat is. De had mondjak egy figyelmeztetést: ne merüljünk bele kóros önmarcangolásokba! A Szent Szellem Isten Ujja, megmutatja neked azokat a bűnöket, amiket meg kell vallanod – tévedhetetlenül fog olyan bűnöket is a világosságra hozni, amiket még te sem ismertél fel.

Ez az elemzés az amerikai helyzetről szól, de vonatkozik más országbeli keresztényekre is. Isten segítsen mindannyiunknak elfogadni a személyes felelősségünket.

(fordította György Ákos)

*kiegészítés (D.Zs.)

Forrás: www.miujsag.hu